

HGGunnink, gehouden te Mariënberg, 25.12.2022

KERST

Votum + zegengroet

Gezang 12: 1, 2, 3, 4, 5

Tien Woorden

Gezang 12: 6, 7, 8

Gebed

Psalm 89: 9,10,11

Lezen: Zacharia 3:7-10 Zacharia 6:12-13 Mattheüs 1:18-23

Tekst: MATTHEÛS 1:24-25

Bediening van het Woord

Psalm 89: 12, 13, 14, 17, 18

Gebed

Dienst van de offeranden

Gezang 11

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

‘U werd een Mens van vlees en bloed, werd onze Broeder. En door U zijn wij Gods eigen kinderen nu.’

Dat mag iedereen die op deze Jezus vertrouwt zingen.

‘Gods eigen kind.’

En dan ben je, als je er over doordenkt, vol verwondering, ‘dat zo de liefde van God geschiedt.’

Want het is immers liefde van God voor ons.

En wij zijn van onszelf vijanden van God. Maar God maakt dus van die vijanden, Zijn eigen kinderen!

En dat heeft alles te maken met kerst. En dat weet u ook vanaf het allereerste begin dat u over kerst gehoord hebt.

Kerst is en blijft wonderlijk. Want kerst is helemaal, is alleen van God, en uit God.

Kerst dat heeft alles te maken, niet met wat wij eventueel ooit hebben gedacht, en de mensen vroeger in het Oude Testament. Maar kerst heeft alles te maken met het plan van Góð; het doen van Góð; de belofte van Góð; de macht van Góð; de trouw van Góð; het werk van Góð; met de liefde van Góð.

En dat horen we ook in onze tekst. Ik bedien u vanmorgen het Woord onder het thema:

God de Heilige Geest, maakt Jozef -nakomeling van David- gehoorzaam,

dat zien we op drie momenten:

1) Jozef neemt zijn vrouw bij zich

2) Jozef eert zijn vrouw en haar zoon

3) Jozef geeft hun Zoon Zijn naam: Jezus

1) Allereerst, Jozef neemt zijn vrouw bij zich. Nu kun je meteen de vraag stellen: 'hoezo zijn vrouw'? Jozef en Maria zijn toch nog niet getrouwd? Nee, inderdaad niet. Maar ze zijn wel óndertrouwd.

En dat betekent in de cultuur van toen in Israël, dat zij heel officieel al bij elkaar horen. Dat de beloften voor het aanstaande huwelijk al gedaan zijn in het bijzijn van getuigen. Daar kunnen ze niet zomaar meer onderuit.

Als ze daar onderuit gaan dan is dat een kwestie van scheiding. Dan moet het weer officieel uitgesproken worden. Dat is natuurlijk niet de bedoeling.

Nee, ondertrouwd: ze horen al officieel bij elkaar. Al wonen ze nog niet samen in hun eigen huis.

Bedenk maar: Maria woont nog gewoon thuis. En Jozef woont nog gewoon thuis.

En dan weten we er verder allemaal niks van, hoe dat was. Maar gewone dingen die mag je je gewoon voorstellen.

En ómdat Maria echt bij Jozef hoort, vanwege die officiële ondertrouw, daarom klopt het als hier staat: 'zijn vrouw'.

Kijk, in Nederland, ik weet niet eens of dat er nog is. In mijn tijd, ik ben indertijd wel in ondertrouw geweest, dan moest je iets regelen op het gemeentehuis. Dat stelde bar weinig voor volgens mij, maar het moest wel. Dan kon het 'aangeplakt' dat je zou gaan trouwen.

Maar goed, dat was daar dus anders.

Jozef en Maria, wat is er al een boel gebeurd!

Want Gabriël is, Lucas 1, Gabriël is al bij Maria geweest. Met dat -mag ik het zo zeggen- met dat eigenlijk onvoorstelbare Goddelijke Woord.

"Maria, jij zult de moeder zijn van de Zoon van de Allerhoogste, van God. Jij zult de moeder zijn van Hem die op de troon van David zal zitten. Hij zal Koning zijn tot in eeuwigheid."

Het zijn zinnen, daar zit zo ontzettend veel in, en die gaan zo ontzettend ver en diep. Maar dit is kerst: God doet wat Hij belooft.

Je kunt aan de ene kant zeggen: "het is ééuwen na Genesis 3".

Ja, dat is waar.

En in Genesis 3 is het beloofd. Het Zaad van de vrouw, het Nageslacht van de vrouw zal de satan vermorzelen.

Hoeveel tijd er ook tussen zit, maar een belofte van God die staat, en die wordt op de tijd die God bepaald heeft vervuld.

God dóet wat Hij belooft!

Wat een bijzonder gebeuren: Gabriël die bij Maria komt.

Jongeren, ouderen, ik weet niet of u nog de kinderbijbel leest. En ik weet ook niet precies hoe dat op school op het ogenblik gaat, of er nog over verteld wordt.

Maar ik zeg u vanmorgen iets anders dan wat u misschien al jaar in jaar uit gelezen en gehoord hebt.

En dat is dit: natúúrlijk heeft Maria daar met Jozef uitgebreid over doorgepraat, over dat wat er in dat gesprek met Gabriël aan de orde geweest is. Ze was nota bene met hem

ondertrouwd!

Natúúrlijk is dat uitgebreid aan de orde geweest bij hen thuis! Dat werd niet verzwegen.

Nee, dit was zo heerlijk voor de gelovige Maria en de mensen om haar heen.

Voor de gelovige Jozef en de mensen om hem heen.

Ongelooflijk mooi.

En daarom heeft Jozef ook geen moment gedacht: 'nou, of ik die Maria nog wel kan vertrouwen? Moe'j kijken, loopt ze zwanger te zijn en ik weet van niks'.

Onzin, absoluut niet. Hij heeft geen moment gedacht dat Maria was vreemdgegaan.

Het is ook voor Jozef volstrekt duidelijk. Maria, die is zwanger, dat is het wonder van God de Heilige Geest. Ik kan er niet bij. Ik snap er helemaal niks van. Maar ik, ik aanvaard hoe Gód aan het werk is.

Een heilig wonder, een indrukwekkend wonder.

En gebruik ook nog maar dat andere woord: een ontzag-wekkend wonder.

Want daar zit het bij Jozef op vast, waar Jozef over aan het piekeren raakt: ontzag.

Omdat Jozef diep ontzag heeft voor de heilige God en Zijn werk, daarom zoekt hij naar de beste manier om, -zeg het dan maar even zo-, om Maria 'los te laten'.

Jozef wil zelfs wel de ondertrouw opgeven! Dat was geen kleinigheid, dat was ook een ingrijpend iets.

Maar dat wil die wel, nu zij gekozen is voor zo'n bijzondere opdracht: moeder te worden van de Zoon van God.

Jozef ziet zó hoog op tegen die heel bijzondere zwangerschap, dat hij gelovig aan de kant wil gaan.

En dat verzin ik maar niet, maar het staat er heel nadrukkelijk: Jozef die 'rechtvaardig' is.

En dat betekent dat hij gelovig is, dat hij de HEERE dient.

En daarom wil hij -want het is hém te veel, te groot, te hoog-, daarom wil hij wel aan de kant voor Gods wonderlijke liefde.

Jozef is gelovig!

Maar Jozef is ook een gewoon mens. En mensen kunnen alleen maar menselijk denken. En menselijk denken is altijd beperkt.

Een mens kan nooit alles overzien. En een mens kan al helemaal niet overzien als er dingen gebeuren die rechtstreeks door God gedaan worden.

Dus Jozef loopt vast.

God grijpt in.

Ik noemde dat net al: alles is uit God, alles is van God, dat zie je hier ook zo nadrukkelijk.

Werk van God, God grijpt dan in.

En dan komt er in een droom, niet maar 'een' engel, maar eigenlijk 'DE' engel. Die komt Jozef bevelen geven.

De engel van de Heere.

De eerste keer, in het begin van vers 18-25 staat er: een engel.

Maar de tweede keer staat er: de engel.

En voor mij -ik kan het nooit bewijzen-, maar voor mij is het dan, dat Gabriël ook bij Jozef komt in die droom.

Dat Gabriël, dé engel van de HEERE, aan Jozef duidelijk maakt: 'ja, maar jij hebt óók een opdracht. De HEERE kiest jou uit, stelt jou aan om toch -terwijl Jozef dat helemaal niet ziet zitten op dat moment-, om toch de man van Maria te zijn. Oók begenadigd'.

Weet u wel, toen Gabriël bij Maria kwam, zei hij: "begenadigde". En dat woord staat niet in onze tekst.

Maar Jozef is net zo goed een 'begenadigde'. Want hij mag, hij moet zelfs, vader van DE Zoon van David worden. In een droom.

En als wij soms dromen, dat doen we wel vaak denk ik, dan kan het zomaar gebeuren dat we 's morgens wakker worden en geen idee hebben waar die droom over ging.

Als Jozef wakker wordt, weet hij het nog feilloos.

Hij heeft gedroomd, hij heeft daarna geslapen.

Ook dat, 'God geeft het Zijn beminden in de slaap', PSALM 127.

Het is allemaal, dat mag u ook opvallen, kerst is zó bijzonder, en de dingen gaan zó gewoon.

We kunnen ons er ook zoveel bij voorstellen, iemand, nee - niet dat er een engel in de droom bij ons komt. Maar wel dat iemand droomt, slaapt, wakker wordt.

En als hij de slaap uit heeft, dan doet Jozef precies wat hij moet gaan doen.

Jozef wordt gehoorzaam gemáákt. Door God de Heilige Geest.

En dan schrijft Mattheüs een heleboel niet. Dingen die wij eigenlijk ook wel graag zouden willen weten. Maar u mag daar ook wel iets van invullen.

Dan kunt u zeggen, dat is allemaal fantasie.

Nee, dat is niet allemaal fantasie. Want het zijn dingen die gewoon zo gaan.

Want ook over die boodschap die Józef krijgt van de engel heeft hij natúúrlijk doorgepraat met Maria, zijn ondertrouwde vrouw.

En natúúrlijk was dat thuis hét onderwerp van gesprek.

En misschien zelfs wel met de mensen in de buurt. Want als Jozef haar bij zich moet nemen, dan moet er een kamertje bijgebouwd. Of er moet misschien wel een huisje op het erf bijgebouwd. Ja, hoe gingen die dingen. Inwonen misschien wel.

Inderdaad, fantasie.

Maar heel gewoon. Die dingen gingen heel gewoon.

Alleen ze zijn voor ons vertróuwen op God niet belangrijk.

Belangrijk is dit, dat Jozef precies doet, wat via die engel door God tegen hem gezegd is. En dat doet hij ook meteen.

Dat is niet, zoals wij weleens doen. 'O, ik moet daar ook nog heen op bezoek'. Dan denk ik eraan, maar er komt niks van. En morgen denk ik er weer aan, kan wel een week duren, of nog langer.

Nee, Jozef heeft een droom gehad. Hij wordt wakker. En de volgende dag meteen pakt hij door.

Gelovig is hij gehoorzaam.
En hij neemt haar, Maria, bij zich.
Dat betekent dat dus de volgende dag meteen dat huwelijk officieel geregeld is.
En daar is ook weer familie bij. Getuigen zijn daarbij.
Ja, mensen zullen misschien wel heel vreemd opgekeken hebben.
Het is in elk geval heel onverwacht voor de mensen om hen heen.
Maar als je een droom hebt gehad. De HEERE Zelf heeft het gezegd. De opdracht van God is duidelijk.

Jozef, die zelf geen enkele macht en helemaal geen majesteit heeft, om zo te zeggen, die is wel een zoon, een nakomeling van David. Hij is wel een prins.
En als hij getrouwd is met Maria, dan is háár kind dus ook nakomeling van David!
Zo wordt vervuld wat God beloofd heeft.
We hebben het niet gelezen, 2 Samuël 7, maar daarin staat die belofte, dat DE Zoon van David komen zou, en Koning zal Hij zijn.
Wat Gabriël ook gezegd heeft tegen Maria.

Gehoorzaam gemáákt.
Nu God Zelf elke belemmering uit de weg heeft gedaan.
Gehoorzaam gemaakt, heeft Jozef nu de volle verantwoordelijkheid. En voor Maria, zie je later ook in Lucas 2. En voor het Kind.
En hij weet al, er was geen sprake van een echo enzo. Maar hij weet al, want ook dat is gezegd, het is een Jongen, een Zoon.
God, de Heilige Geest, maakt Jozef gehoorzaam. Maar Hij geeft Jozef ook de krachten om dan als vader te kunnen optreden.
Want hij moet beschermen. Hij moet zorgen. Hij moet later gaan opvoeden.
Wonderlijk.
Jozef moet Wie opvoeden?
Hem, die Zoon, Die notabene Zijn eigen moeder en Zijn eigen vader uitkiest.
God Die -in de tijd- Zijn ouders uitkiest.
En dan de Zoon van God, Jezus, geboren laat worden.

Het zijn, Jozef en Maria, het zijn twee begenadigde, gelovige ouders.
Want voor déze Zoon is immers alleen het beste maar goed genoeg.
Dus wij mogen heel hoog denken én van Maria, én van Jozef.

We hebben het gezongen, en laat het ook maar zo zijn: en voor dit wonder 'is mijn geest van eerbied stil. Aanbid het, maar doorgrondt het niet.'
God wordt Mens.

En wie gelooft die weet het.
Deze, dit Kind, mijn Koning, onze Koning. Hij gaat de strijd aan met de satan.
Hij overwint die tegenstander van God.
Hij komt met het oog op ons en op ons behoud, Geloofsbelijdenis van Nicea.
Wij weten, denk maar aan: **kribbe** naar **kruis**.
En het is allemaal zo geschied, zo gebeurd.
De liefde van God.

2) Dan het tweede. **God de Heilige Geest maakt Jozef de nakomeling van David gehoorzaam, Jozef eert zijn vrouw en haar Zoon.**

Ja, dan zijn ze dus officieel getrouwd.

En dan is zij nu -samen met hem- in één kamer, in één huis.

En toch, toch blijft Jozef op afstand, om zo te zeggen, van Maria. Hij heeft geen gemeenschap met haar.

En daarom kun je ook in Lucas 2 nog lezen dat er staat, dat Jozef met Maria zijn 'ondertrouwde' vrouw van Nazareth naar Bethlehem gaat.

Waarom staat er dan toch nog zijn 'ondertrouwde' vrouw?

Dat is niet, omdat het huwelijk nog niet officieel gesloten is. Maar dat is, omdat Jozef nog nooit gemeenschap met haar gehad heeft. In die zin zijn ze nog in ondertrouw.

Dat is niet wat de engel hen bevólen heeft. Dat hebben we niet gelezen.

Maar gehoorzaam gemáákt, werkt God de Heilige Geest deze gelovige manier van leven.

Ik noemde dat net ook al, Jozef die heeft het werk van God zó hoog, die heeft daarom ook Maria en haar Kind zó hoog, dat zij in deze zwangerschap als het ware onaanraakbaar voor hem is.

Natuurlijk niet helemaal. Want hij mag haar omhelzen. En dat zal hij ongetwijfeld gedaan hebben in al zijn zorg voor haar.

Maar hij ziet nú af van dat geschenk wat God anders in het huwelijk geeft: de lichamelijke eenheid.

Dat op dit moment níet.

En dan is het -tussen haakjes- opvallend hoe hier staat: haar kind.

Want de band van Maria met haar ongebooren Baby'tje is natuurlijk een andere dan die van Jozef en het Kind.

Jozef wordt tot vader aangesteld. Maria ís de moeder van het Kind.

Maar omdat Maria en haar Kind helemaal van God zijn, voor God zijn, daarom blijft Jozef op eerbiedige afstand.

Daarin herkent hij en erkent hij haar volstrekt bijzondere taak, die hoge opdracht, om zwanger te zijn uit de Heilige Geest.

Ook hierin zie je dat geloof van Jozef, die rechtvaardig is. Hij heeft zicht op de verhevenheid van het werk van God.

En nee, die afstand blijft niet.

Op Gods tijd, na de geboorte van haar Kind, dán mogen zij ook samen genieten van dat cadeau: hij had daarna wel gemeenschap met haar.

Dit Kind is immers haar **eerst**geboren Zoon.

Als u trouwens net met het verstand erbij gezongen hebt, dan hebt u dat ook bezongen in Psalm 89.

En dan zie je hoe Psalm 89 rechtstreeks naar Jezus Christus verwijst.

Want David zelf was geen eerstgeboren zoon, die kwam ergens achteraan in het rijtje.

Maar Jezus is wel de eerstgeboren Zoon.

Dat betekent dat er na Hem een tweede werd geboren, een derde, dan komt de volgende er achter aan.

Die mogen zij dan samen, Jozef en Maria, in het huwelijk als geschenk van God ontvangen.

Eerstgeboren. Dat betekent, er komt nog een rijtje achter aan. Zo heel gewoon, in veel gevallen.

De Heere kan het ook anders sturen. Eén kind. Misschien geen kind.

In dit geval: heel gewoon ook nog volgende kinderen.

En ook dat is zo van belang, Hij is geworden Eén van ons. Mens als wij.

Terwijl Hij toch God bleef.

Weer moeten we zeggen: het gaat ook boven ons denken uit.

We moeten nooit negatief doen over Jozef, alsof die maar een beetje onnozel was.

Wie van óns had dit soort dingen kunnen bedenken? Niemand!

Wat is het prachtig! Nu Hij Mens is, mogen wij ook, zoals de Bijbel dat dan zegt, tot Hem naderen, naar Hem toe gaan. Want Hij weet precies wat het is om mens te wezen, met alles wat daarbij hoort.

Dat is niet voorbij nu Hij in de hemel is. Want ook daar is Hij nog als God én Mens tegelijkertijd.

Maar Hij weet het precies, Hij kent ons, om zo te zeggen, van binnen en van buiten.

Hij weet van ons verdriet, van onze moeite, van onze zorg, van onze pijn, van onze aanvechting, van ons verlangen, van onze vreugde.

Hij kent ons. En in alles is Hij met ons. Dat is het slot van Mattheüs 28.

Wat is dat belangrijk, want ons leven dat kan zo op allerlei manieren gaan.

Maar er is geen enkele manier, waardoor als het ware de band met Christus niet zou werken.

Je kunt in elke situatie, in je gebed zeggen, "Heere Jezus, U weet het toch? U kent mij toch? U hebt toch zicht op deze situatie? Want U bent ook Mens. U weet hoe, U weet wat."

We krijgen geen rechtstreeks antwoord. Maar het antwoord is er wel: "ja, ja, Ik ben jouw, uw Broeder. Ik weet het precies. Ik ken je, Mens als u, als jij".

Ook dat is vanuit kerst, de liefde van God. In Hem.

3) God de Heilige Geest maakt Jozef de nakomeling van David gehoorzaam, Jozef geeft hun Zoon Zijn naam: Jezus, Jozua.

Ook dat is weer: gehoorzaam gemáákt, doet Jozef dat! Want hij geeft hun Zoon die naam die ook eigenlijk niemand verwacht.

Denk maar even aan de voorloper van de Heere Jezus, Johannes de Doper, de Onderdompelaar.

"Hoe moet die heten?"

"Hij moet net zoals zijn vader heten: Zacharias."

"Nee, nee, nee! Hij zal Johannes heten!"

En al het volk daar omheen valt de mond haast open: 'hoe kom je daar nou bij?'

‘Johannes?’

Hij zal Johannes heten! Opgeschreven en al.

En dan is dat voor ons in eerste instantie nog maar een naam. Maar voor die mensen toen was het ook meteen de betekenis van die naam: de HEERE is genadig.

En dan komen allerlei vragen: ‘hoe is dat, de HEERE genadig? Op welke manier zal Hij genadig zijn?’

En dat ging de dorpen rond. En dat ging die hele streek rond. Dat staat er. Het hele bergland van Judea was daarmee bezig.

Onverwacht, helemaal onverwacht.

‘Moet Hij dan geen Jozef heten?’

Nee: Jezus. Jozua.

Dan kom je dus bij Zacharia 3 en 6. De Koning van Zijn volk, Die is er voor Zijn volk. Want Hij zal dat volk zalig maken, redden, verlossen, bevrijden, afhelfen van hun zonden.

In Zacharia 3 staat dat. ‘Hij zal de ongerechtigheid op één dag wegnemen.’

Nou is ‘dag’ in de Bijbel niet altijd 24 uur. Het kan ook een periode zijn.

Dat betekent dan hier het hele leven van de Heere Jezus.

Je kunt ook denken aan de dag van de kruisiging.

Dan wordt definitief de ongerechtigheid weggenomen.

En het tweede in Zacharia 6. Hij zal heersen op Zijn troon.

Echt als de Koning Die regeert.

En het heeft alles met óns te maken.

En daar moet je op kerst ook over doordenken.

Kerst is niet alleen de rollade en het gourmetten en weet ik veel wat er allemaal nog meer bij kan.

Kerst is, dat je doordenkt over: ‘maar heb ik dan die redding nodig?’

Ja, ik heb die redding nodig!

Ik ben van mijzelf opstandig tegen God. En het wonder is dat God Zijn eigen Zoon stuurt om dat voor mij op te knappen!

Ík ben de dood schuldig. Maar Hij maakt het weer goed.

De straf die wij verdienen, was op Hém.

De gehoorzaamheid die wij zouden moeten hebben, heeft HÍj geleverd.

Een volkomen verzoening van al onze zonden.

HÍJ redt!

Ja, want Hij heet: Jezus. Omdat Hij Jezus **is**.

En hou het vast: Jozef bedenkt die naam niet, maar God! Gehoorzaam gemaakt, geeft Jozef, -en later -als je Lucas leest- is het ook Maria die die naam moet geven-, daarin weer: zij samen, overtuigd van dat werk van God.

En als u en jij die naam, Jezus, in verwondering, in geloof, in vertrouwen zegt, en dan zit er meteen bij: Hij zal als Koning heersen tot in eeuwigheid. Als jij en u ook bidt om het de tweede keer komen als de verheven Koning, dan kun je écht kerst vieren.

Laat dat in het gebed op kerst niet ontbreken. Dat uitzicht op die toekomst.
Want Hij is Jezus.
Vredevorst.
Zaligmaker.
Onze Koning.

En hou het ook vast: door Hem, door Hem alleen, toch weer Gods eigen kinderen nu!
HIJ onze oudste Broeder. Wij Zijn broers en zussen. En de erfenis is voor ons samen.

AMEN